

عنوان مقاله:

تحلیل وضعیت تقنینی و مبانی حمایت از اشخاص ثالث زیان دیده در قوانین مصوب ۱۳۴۷، ۱۳۸۷ و ۱۳۹۵ قانون بیمه اجباری وسایل نقلیه موتوری

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی مطالعات حقوقی و قضایی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

محمدجواد ابراهیمی - کارشناس ارشد حقوق

خلاصه مقاله:

ورود و وسایل نقلیه موتوری به جامعه و وابستگی زندگی مدرن به این وسایل، به خودی خود مخاطره آمیز است؛ و آنجا که با بی احتیاطی و سهل انگاری در می آمیزد زندگی و جان افراد را با خطرات جدی روبروی می کند و خساراتی به بار می آورد که بیشتر به همه افراد از جبران آن ناتوانند. از آن رو قانون گذار در سال ۱۳۴۷، به موجب "قانون بیمه اجباری مسئولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری در مقابل اشخاص ثالث" دارندگان این وسایل را مکلف کرده است، مسئولیت مدنی خود را در خصوص خساراتی که از این وسایل به اشخاص ثالث وارد می شود، تحت پوشش بیمه قرار دهند، تا خسارات وارده به زیان دیدگان ناشی از حوادث رانندگی به دلیل ناتوانی مسئولان در جبران خسارت، جبران نشده باقی بماند. البته لازم به ذکر است لایحه قانونی بیمه خسارات شخص ثالث ناشی از وسایل نقلیه موتوری مصوب ۰۸ / ۰۸ / ۱۳۳۱، با ماده ۵ که براساس قانون تفویض اختیارات مصوب ۲۰ مرداد ۱۳۳۱ به تصویب نخست وزیر وقت رسید. این الزام قانونی از ابتدا هدف قانونگذار در حمایت از زیان دیدگان حوادث رانندگی را بطور کامل تامین نمی نمود و خلاهای در حمایت از زیان دیدگان حوادث وجود داشت لذا در تاریخ ۸ / ۱۱ / ۱۳۳۱ و به منظور اصلاح لایحه قانونی بیمه خسارات شخص ثالث ناشی از وسایل نقلیه موتوری مصوب بیستم مرداد ماه ۱۳۳۱، به تصویب نخست وزیر رسید. به موجب آن، شرکت سهامی بیمه ایران مکلف شد، در مواردی که وسیله مسبب حادثه، فاقد بیمه نامه باشد، خسارت زیان دیده را جبران نموده و سپس از مسبب حادثه بازپایست نماید. این مصوبات در تاریخ ۱۸ / ۰۸ / ۱۳۳۳ به موجب ماده واحده ای که به تصویب مجلس شورای ملی رسید، منسوخ شد. با گذشت سی سال از تصویب و اجرایی شدن قانون بیمه اجباری ۱۳۴۷ خلهایی وجود داشته که منجر به اصلاح آن در سال ۱۳۸۷ شد که بر محور اشخاص ثالث زیان دیده هدف گذاری گردید یکی از نوآوری ها در توسعه دادناشخص ثالث زیان دیده بوده و همچنین تکمیل جبران زیان ها در ماده ۱۰ قانون بیمه اجباری ۱۳۴۷ در قانونبیمه اجباری ۱۳۸۷ و ماده ۲۱ قانون ۱۳۹۵ بوده است. البته در تکمیل در تکمیل نواقص حمایت از زیان دیدگان ثالث گام هایی را برداشته که حقیقتا در قانون سال ۱۳۹۵ حمایت کامل و می توان گفت حدودا خلاهای موجود را در این قانون مرتفع نموده است. این صندوق اگرچه، با هدف حمایت از بزه دیدگان حوادث رانندگی تاسیس گردید، اما گستره حمایتی آن به حمایت از قربانیان سایر جرایم، در مواردی که بزه دیده مرد نیست نیز گسترش یافت بنظر قانونگذار می بایست آنچه موجبات متواری و فرار کردن مقصرین حوادث رانندگی از حادثه می گردید رامورد بررسی قرار می داد و به دنبال راه کارهایی برای کاهش این فاجعه اجتماعی می گردید.

کلمات کلیدی:

شخص ثالث، قانون بیمه اجباری، نظریات خطر و تقصیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1515283>

